

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 438/2025
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Филипа Лазића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.291/23 од 16.10.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.297/24 од 15.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 09. априла 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Филипа Лазића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.291/23 од 16.10.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.297/24 од 15.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр.291/23 од 16.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Оштећена ББ (раније ...) упућена је на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.297/24 од 15.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Филипа Лазића, а пресуда Основног суда у Панчеву К бр.291/23 од 16.10.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Филип Лазић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, и повреде „људског права окривљеног“ из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да захтев ваља одбацити, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног АА – адвокат Филип Лазић, у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, не наводећи конкретно о којој повреди кривичног закона се ради, а у образложењу захтева, с тим у вези, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека пресуде неразумљива, јер се не наводи члан 25. КЗ, па остаје нејасно који степен кривике је наводно остварен код окривљеног, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, указивањем да изрека побијане пресуде противречна самој себи и разлозима пресуде.

Поред тога, у образложењу захтева бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, истицањем да у току поступка није доказано да је окривљени предузео било какав противправан напад према оштећеној, уз сопствени закључак да је правноснажна пресуда заснована на исказу оштећене, иако је исти у супротности са свим осталим изведеним доказима у току поступка, те да ни првостепени, а ни другостепени суд нису размотрили могућност поступања окривљеног у нужној одбрани и да је оштећена такође извршила напад на окривљеног.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда члана 440. ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

У поднетом захтеву, бранилац истиче и повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП и стим у вези наводи да је побијаним пресудама повређено људско право окривљеног загарантовано Уставом РС и Европском конвенцијом о људским правима.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којим је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен, јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић